

Greatest Of All Time - Sport

Datum: Čet, 13/02/2020

Medij: b92.net

Autor: Redakcija

Zemlja: Srbija

Web rubrika: website

Url: https://www.b92.net/sport/teme/stefan-nikolic.php?yyyy=2020&mm=02&nav_id=1653863

Džon Džons je po 14. put u svojoj karijeri odbranio šampionski pojas poluteške kategorije, više od bilo kog drugog borca.

Džon Džons je jedna od najkontroverznijih ličnosti u svetu sporta, ali u MMA svetu definitivno.

Međutim, jedna stvar mu se mora priznati - čovek je rođeni šampion. Otkako je osetio slast šampionskog pojasa i otkako je postao kralj poluteške kategorije to mesto nije želeo da prepusti nikome, ni po koju cenu. Taj njegov šampionski gen nije nikakva slučajnost, samo pogledajmo njegova dva brata, starijeg Artura Džonsa čuvenog defanzivnog tekla Baltimor Rejvensa, Indijanapolis Koltsa i Vašington Redskinsa. Čoveka koji je osvojio Super Boul 2013. u dresu Rejvensa...

Mlađi Džonov brat, Čendler, važi za jednog od boljih NFL defanzivaca. On je trenutno član Arizona Kardinalsa, a u dresu Patriotsa je osvojio Super Boul u onom ludom meču, kada je Rasel Vilson sa dva jarda bacio intersepsn.

Šampionski gen.

Njegovi roditelji se nisu bavili nikakvim sportom. Otac je bio sveštenik, a majka medicinska sestra. Kada je Džons još uvek bio dečak, izgubio je stariju sestru Karmen, koja je umrla od raka pre svog osamnaestog rođendana.

Džon je još od ranog detinjstva bio vrlo talentovani sportista, ali je bio i veoma nestašan dečak. Konstantno se tukao sa braćom, neretko sestrom, ali i ostalom decom iz komšiluka i verovali ili ne dobijao je batine.

Izvesni dečak po imenu Lenard ismevao je Džonovu sestru, koji se naljutio i stao ispred njega kako bi Lenard te uvrede mogao da ponovi. Nije ni trepnuo, a već ga je dečak oborio na pod i od siline kojom mu je glava udarila beton, oči su mu zasuzile.

Lenard ga je udario još nekoliko puta da bi ih potom ostala deca razdvojila. Džonova majka je prišla, zagrlila dva sukobljena dečaka i objasnila im da se tučom ništa ne rešava.

Ironično, zar ne?

Kada pogledamo uspehe Džona Džonsa, vidimo verovatno i najboljeg i najkompletnijeg borca koga smo ikada gledali u oktagonu. Ume da udara rukama, nogama, zna da pravi poluge, da izlazi iz nepovoljnih situacija i slično.

Opšte je poznato da se Džon Džons u školi bavio rvanjem, ali je manje poznato da je Džon bio vrlo loš kada je počinjao.

U prvoj godini srednje škole imao je samo 5 pobeda i preko 30 poraza da bi sledeće godine imao nekoliko pobeda više, pa je njegov učinak stigao do 50% da bi u završnoj godini srednje škole Džon Džons imao skor 39-0 i postao je šampion.

Kažu da je bio talentovan, ali da je njegov rad bio nešto što se apsolutno isticalo i zbog čega ga i dan danas znamo kao velikog borca. Njegov srednjoškolski trener dao mu je nadimak "Bouns", nadimak koji koristi i dan danas.

Uglavnom sportisti upisuju koledž kako bi razvili svoje sportske veštine, a kao bonus dobili i diplomu. Džon je upisao koledž u Ajovi i postao nacionalni šampion, da bi se potom prebacio na Morisvil kako bi studirao pravo. Studije je ubrzo napustio kako bi se posvetio svojoj MMA karijeri i sa ove distance, deluje kao da je Džon odlično postupio.

Na prvi MMA trening je došao jer mu se sve to dopalo, a tamo je izgledao "kao da je pao s marsa". Nepravilno je udarao i rukama i nogama, krivio je šaku, nije ubacivao kukove, nije nameštao zglobove, nepravilno je disao...

Međutim, pokazao je veliku želju da trenira i radio je izuzetno naporno što se trenerima dopalo, a i uvideli su koliko je talentovan pa mu je bilo dozvoljeno da trenira. Reklo bi se da nisu pogrešili.

Džon Džons je relativno kasno počeo da se bavi brazilskom džiu džitsom. Verovali ili ne, ali, verovatno i najveći UFC borac svih vremena zapravo nema crni pojas.

Jako dugo je bio beli pojas, a od 2013. godine trenira u Grejsi Bara timu, gde je prvo zaradio plavi pojas, a od 7. decembra 2019. godine, Džon je vlasnik ljubičastog pojasa u brazilskoj džiu džitsi.

Momak koji se bez problema nosio sa olimpijskim rvačima, crnim pojasevima u raznim sportovima, tek je zaradio svoj ljubičasti. I trenira 2 do 3 puta nedeljno u Grejsi Bara timu, voli da probava nove stvari poput hil hukova, kimure i ostalih poteza.

Kada je pre nekoliko godina gostovao kod Džoa Rogana na podkastu, rekao je kako više nikada nikoga neće udariti, već će samo raditi poluge i tako pobeđivati. Kada ga je Džo pitao da li je ozbiljan, Džon se glasno

nasmejao.

Bouns možda i nije najatraktivniji borac u oktagonu, poput recimo Zabita Magomedšaripova, ali je posle samo tri meseca treninga dobio UFC ugovor.

Tokom ta tri meseca on je imao šest amaterskih borbi i svih šest dobio nokautom ili tehničkim nokautom, da bi u oktagon prvi put ušao protiv Andrea Gusmaa, 9. avgusta 2008. godine i to kao zamena sa samo dve nedelje trening kampa.

Ishod borbe? Džon je laktovima iz okreta udario Gusmaa i još nekim nesvakidašnjim potezima ga šokirao dok je usput pokušavao da ga obori, pa je jednoglasnom odlukom sudija izašao kao pobednik.

Te večeri glavnu reč su vodili čuveni Džordž Sent Pjer koji je branio titulu protiv Džona Fiča i Brok Leznar koji se borio sa Hitom Heringom. Obojica su pobedila odlukom sudija.

Virtuoz iz Ročestera, glasili su naslovi posle prve Džonsove pobeđe, svi su bili oduševljeni onim što su videli, ali verovatno nikome nije ni palo na pamet da pred sobom ima čoveka koji će uz svoje ime nositi naziv G.O.A.T.

Zamislite samo momka koji dolazi u teretanu na trening sa tada velikanom Rašadom Evansom i pokušava da iskopira neki njegov potez. Kako kaže trener Greg Džekson, njih dvojica su satima zajedno radili na određenim stvarima.

Danas, Džon Džons je vrlo ekskluzivan što se tiče sparing partnera i ljudi koji mogu sa njim da treniraju. Kaže da mu se više puta dešavalo da sparing partneri dođu i namerno ga udaraju u međunožje ili pokušavaju da ga nokautiraju kako bi se dokazali.

Uvek je Džons bio malo ekstremniji prema sebi. Posle pobeđa nad Stefanom Bonarom i Džejkom O'Brajenom predstavljen mu je novi UFC ugovor na 4 borbe i on ga je prihvatio.

Tako dolazimo do prvog Džonovog poraza u oktagonu. U finalu "Ultimate Fighter" serijala Džon Džons se borio sa perspektivnim Metom Hemilom i porazio ga, da bi mu sudije oduzele pobeđu zbog nedozvoljenog korišćenja laktova.

Sa ove distance, to deluje neverovatno bezobrazno. Da se jedan takav šampion i borac služi ilegalnim udarcima kako bi pobedio Meta Hemila. Ruku na srce, Džon ima istoriju prljavih poteza, ali to sada nije bilo slučaj.

"Ja sam tada i dalje bio zelen i nisam baš znao sva pravila. Nije mi niko objasnio da tako ne mogu da koristim laktove, verovatno nisu ni znali da ne znam. Ali taj poraz mi je doneo više dobrog nego lošeg. Znae, mnogi borci se tokom karijere trude da održe taj savršeni rekord i onda puknu pod pritiskom ili odbiju da prikažu svoje najjače izdanje jer se plaše da će ih iz kontre neko nokautirati. To nije pravi pristup"

Džon je veoma pobožna osoba. Otac mu je bio sveštenik, a on je uz njega dosta učio o crkvi i Bogu, čak ima i jedan deo "Biblije" istetoviran preko svojih grudii. Što je opet kontradiktorno, ali to je Džon.

Interesantno je takođe da je čovek koji toliko voli Boga koristio ogromne količine alkohola tokom svog života, a da marihuanu konzumira još od srednje škole.

I sam kaže da je voleo da se u tim prvim godinama UFC karijere "odvaljuje od alkohola" čak toliko da je pio do granice gubitka svesti i da bi tako u slučaju poraza mogao da kaže kako je izgubio jer nije živeo sportski i da taj poraz pripiše alkoholu.

Tako je posle tog poraza diskvalifikacijom imao borbu u Las Vegasu za koju je dobio nagradu nokaut večeri, a nesrećnom Brendonu Veri je laktom naneo teške povrede pošto mu je slomio nos i vilicu.

Kada je Džon pobedio Vladimira Matjušenka, Dejna Vajt je bio oduševljen i rekao kako Džonsa čekaju velike stvari, a nedugo potom Džon je dobio borbu sa neporaženim Rajanom Bejderom i ugušio ga giljotinom veoma brzo.

Nije Džon dugo čekao do borbe o kojoj je uvek sanjao - borbi za šampionsku titulu.

Sveti gral poluteške kategorije.

Svi borci žele da budu šampioni, jer niko ne ulazi u oktagon ukoliko ne planira da bude šampion. Većina boraca zamišlja sebe sa suvom majicom, peškirom i podignutom rukom dok Brus Bafer izgovara "And new", dok dobija šampionski pojas, a Džo Rogan sa osmehom prilazi da uzme izjavu.

Džon se takvim ljudima smeje. On meditira tako što zamišlja sebe na kraju pete runde, mrtvog umornog, znojavog, krv sa njega lije i ide mu u oči pa zbog toga i ne vidi najjasnije, ruke ga toliko bole da ne može da ih podigne, a noge ga već polako izdaju. Tada se, kaže, pokazuje ko je šampion. U tim "krvavim" momentima. Rašad Evans je trebao da se bori sa Šogunom Ruom za šampionsku titulu, ali je zbog povrede kolena morao da odustane, pa ga je zamenio timski kolega - Džon Bouns Džons.

Mislim da ni Dejna Vajt ni Džo Rogan ni Rašad Evans ni Šogun Rua ni niko nije mogao da zamisli da je u tim momentima UFC Džonsu uručio ključeve poluteške kategorije.

Rua se pojavio fokusiran i spreman kao u danima "Prajda" dok je Džon uz citiranje Biblije započeo svoj šampionski pohod. Posle samo 30-ak sekundi videli smo Džonovo leteće koleno pravo u Maurisiovo telo.

Posle nekoliko oštrijih udaraca i pokušaja obaranja, Džon je u trećoj rundi laktovima "uneredio" lice Maurisija Šoguna Rue, pribio ga je uz ogradu i udario ga snažno u jetru, da bi to ispratio kolonom u glavu i Rua se samo srušio.

Džon Džons je svetski šampion UFC poluteške kategorije. Kako to samo obično zvuči. Ali tada to nije bilo tako. Bouns je postao najmlađi UFC šampion u istoriji.

Kažu da nisi postao šampion kada si osvojio pojas nego kada si ga odbranio, a Džon je imao povredu šake kada je trebao svoj pojas da prvi put brani, pa se tako nije borio sa Rašadom Evansom, već mu je zapala

borba sa Kvintonom "Rempejdž" Džeksonom.

Džon je ugušio Rempejdža i za tu borbu kaže da mu je omiljena u karijeri.

Ponovo su počele priče o Džonsovom okršaju sa svojim mentorom Rašadam Evansom, ali se zbog povrede palca povukao pa je Džon imao borbu sa Lioto Mačidom.

Mačida je jedan vrhunski borac, čovek koji je vlasnik crnog pojasa u karateu i brazilskoj džiu džitsi, čovek koji nikada ranije nije bio završen polugom.

Sve do borbe sa Džonom Džonsom. Džon je ponovo pokazao zbog čega je toliko veliki i iskoristio prvu priliku koja mu se ukazala kako bi slomio Mačidu i giljotinom ga ugušio već na startu druge runde.

MMA svet je bio oduševljen, a Džo Rogan je po ko zna koji put skrenuo s uma od uzbuđenja. Džon Džons je došao do 15. pobeđe u svojoj karijeri i opuštanje je počelo.

Sve češće je izlazio, sve češće je pio i jednoglasnom odlukom pobedio svog mentora Rašada Evansa, a onda je Džon započeo svoj mini rat sa Dejnom Vajtom, ne baš nesvakidašnja stvar.

Bouns je trebao da se bori sa Denom Hendersonom, koji se zbog povrede povukao tri dana pred borbu, a Džon je odbio susret sa Čelom Sonenom jer je jednostavno bilo premalo vremena da se za njega spremi. To je Dejnu Vajta prilično naljutilo pošto je čitav događaj morao da bude otkazan.

Dolazimo do borbe koja je iskovala velikog Džona Bounsa Džonsa. Vitor Belfort je jedan od poznatijih MMA boraca i pored skandala sa steroidima, važi za vrlo opasnog čoveka i malo je falilo da Džonu skine pojas.

On je uspeo da mu tokom borbe napravi velike probleme i da mu čak uhvati ruku i napravi polugu. Situacija iz koje bi 99% boraca izašlo predajom. Ali ne i Džon Džons. On je žrtvovao svoju ruku, riskirao težu povredu, izbegao poraz i čuvenom amerikanom uspeo da pobedi Vitora Belforta.

Fudbalskim rečnikom "iz dvojke u keca". To je bila njegova četvrta odbrana šampionskog pojasa i tada se izjednačio sa Čakom Lidelom, a dobio je i bonus od 65,000 dolara za najbolju završnicu večeri.

Potom je njegov stariji brat Artur postao NFL šampion, jer su Baltimor Rejvensi savladali San Francisko Fortinajnerse u Super Boulu uprsko nestanku struje na poluvremenu što im je uništilo ritam.

Petu odbranu šampionskog pojasa, Džon je imao protiv Čela Sonena, čoveka s kojim je odbio da se bori, pa je tu bilo raznih peckanja i rasprava, ali je Džon ekspresno rešio ovu borbu i spremio se za narednog protivnika.

Kada vam "u goste" dođe ulični borac koji je pritom vrlo iskusan grepler, morate da vodite računa o svemu.

Džon nikako nije vodio računa. Pio je više nego ikada, nezvanično je koristio i narkotike i mamuran došao da se bori sa Aleksanderom Gustafsonom.

Džon Džons kaže da mu je to bila najteža borba u karijeri i da je Gustafson bio vrlo blizu da ga pobedi i da ga skine sa trona. Verovali ili ne oba borca su posle ove borbe završila u bolnici, a Dejna Vajt ih je obojicu nagradio bonusom za performans večeri.

Borba je bez ikakvih nedoumica proglašena borbom godine, a iskreno da vam kažem sa svojim prijateljima je i dan danas komentarišem sa skoro pa istim žarom kao onda.

Oni laktovi koji sevaju po njihovim glavama uz prizor krvavih, znojavih lica je pejzaž pravog šampionskog okršaja.

Mnogi su smatrali da je Gustafson nepravedno poražen i da je ta borba trebala da bude remi, pa je revanš bio neminovnost.

Džonsova naredna borba bila je sa Gloverom Tešeiom, ali ostaće zauvek upućena po tome što je Džons u toj borbi Gloveru faktični smrvio rame.

Pobedio je jednoglasnom odlukom sudija i zadržao titulu apsolutnog šampiona poluteške kategorije. Već su počele priče da je ova kategorija za Džonsa isuviše mala i da treba da se okuša u teškoj, ali on jednostavno nije želeo da dodaje kilograme i bori se sa nekim od "životinja" ovog sporta.

Svakom Betmenu potreban je Džoker, pa je tako i Džonu Džonsu bio potreban neko da ga uzdrma. I taj neko se pojavio. Kada je propao revanš sa Aleksanderom Gustafsonom, Danijel Kormije odlučio je da se sukobi sa Džonom Džonsom u borbi za pojas poluteške kategorije.

Danijel "Di Si" Kormije je poznat kao fantastičan rvač i čovek koji je predstavljao SAD na Olimpijskim igrama u rvanju, čovek koga je "lakše preskočiti nego zaobići" doživeo je da ga Džons baca po oktagonu kao džak.

Daleko od toga da se Kormije nije borio šampionski. Pružio je fantastičan otpor, ali je ipak bio poražen i Džons je proglašen šampionom. "And still". Nekih mesec dana kasnije, njegov mlađi brat Cendler je sa Nju Ingrand Patriotsima osvojio Super Boul i porodica Džons imala je tri šampiona u kući.

Ipak, ubrzo se najlepši san pretvorio u košmar.

Pod uticajem alkohola i narkotika Džon je bio učesnik udesa, kada se automobilom zakucao u automobil trudne žene koja je dolazila iz suprotnog smera. On se uspaničio da će policija saznati da je vozio pod uticajem supstanci i pobeđao je sa lica mesta.

Dotična gospođa nije imala nikakvih problema niti povreda, a Džonu je laknulo. Ipak, titula mu je zbog tog incidenta oduzeta, a Džons je dobio i suspenziju. To čak i nije najgora stvar. Džons je u svom telu imao kokain...

Po okončanju suspenzije, Džon je rešio da se potruži maksimalno i da postane najbolji mogući čovek. Trenirao je više, posvetio se porodici i prestao je da pije. Ipak, nije dobio borbu sa Danijelom Kormijeom koji se povukao zbog povrede pa se borio sa Ovins Sent Pruom.

To je bila verovatno i prva Džonsova borba koja je bila "čista", misli se na to da nije konzumirao ništa što sportista ne bi trebao. Džons je izgledao užasno za svoje standarde i sam je više puta napominjao da je to bio njegov najgori performans u karijeri. Ipak, pobedio je. Jednoglasnom sudijskom odlukom.

Kada je USADA želela da izvrši testiranje i došla u teretanu gde Džon trenira, on se krio ispod oktagona nekoliko sati kako ga agencija ne bi pronašla, pošto ako vas USADA zatekne, morate na licu mesta da se testirate.

Priču je ispričao Čel Sonen, poznati UFC borac i lajavac, a njegovi izvori su ljudi koji treniraju zajedno sa Džonom.

Ako pitamo Džona i njegovog menadžera, dobićemo drugu priču. Kada su ga tražili u teretani, on tamo nije bio, pa su došli kod njega kući gde su ugošćeni kako to i dolikuje, a Džon na licu mesta bio testiran.

Pao je doping test. Pronađene su mu dve supstance "nulte kategorije" koje su okarakterisane kao steroidi. Džon je rekao da je u pitanju bio cijalis (pilula za podsticanje seksualne potencije, pošto Džon tvrdi da ima ogroman polni organ i da mu je zato potrebna pomoć), ali je svakako dobio drugu suspenziju.

Titula prelaznog šampiona mu je oduzeta po drugi put i tako postao jedini borac u istoriji kojem su oduzete dve šampionske titule.

Sada sledi spektakl.

Džon Džons protiv Danijela Kormijea 2. Čitava planeta je gledala samo u njih dvojicu, imali smo priliku da posmatramo možda i najluđu pres konferenciju sa mnogo svađi i rasprava, a najluđa stvar tek dolazi.

Džon je u potpunosti dominirao u oktagonu i u trećoj rundi je nokautirao Danijela Kormijea i svi su pričali da se šampion vratio i da mu niko ništa ne može. GOAT diskusije se započinju, ali stiže novi skandal.

Treći doping skandal Džona Džonsa koji mu je izmamio suze. Iskrene, krokodilske suze. Džonov test urina pre borbe bio je pozitivan na Turinabol, a iako je bio čist posle borbe, dobio je suspenziju. Drugo od USADA značilo je automatski 4 godine suspenzije i oduzeta mu je titula i pobeda nad Kormijeom.

Džon je doneo sve preparate koje je uzimao, kao i pomagala i ustanovljeno je da nije namerno uzeo ništa nedozvoljeno i suspenzija mu je smanjena na 18 meseci.

Još jedna odslužena kazna i još jedan spektakl koji je dočekao UFC fanove. Čovek koji je Bounsua stvorio najviše problema u karijeri zove se Aleksandar Gustafson i on je napokon dočekao svoj revanš.

UFC 232 je sada poznat kao "Pikogram skandal". Džon Džons i skandal? Nemoguće...

Što se tiče borbe, Aleksandar Gustafson je pao u trećoj rundi i sve je brzo bilo gotovo, pa je Džon Džons ponovo postao UFC šampion poluteške kategorije, ali je ta njegova pobeda ostala u senci Pikograma.

On je bio testiran pre borbe i taj njegov test nije zadovoljio kriterijume, pa je borba iz Las Vegasa izmeštena u Los Anđeles, da bi Džons pristao da bude testiran od strane nezavisne anti-doping agencije i bio je pozitivan za istu stvar kao i kod prvog doping testa na kom je pao.

Nezavisna anti-doping agencija je u njegovom urinu pronašla 33 pikograma Dehidrohlormetiltestosterona, steroida koji je izuzetno popularan kod bejzbol igrača, ali je komisija ovoga puta presudila da je nedužan i suspenzije nije bilo.

"Teško je opisati kako se sada osećam, ali mogu da kažem da mi je srce ispunjeno srećom i zahvalnošću.

Želeo bih da se zahvalim svima koji su stajali uz mene tokom najtežeg perioda mog života, to mi mnogo znači i to nikada neću zaboraviti. Sada dolazi vreme da se fokusiram na svoje obaveze jer je titula najboljeg ikada u ovom sportu nešto čemu težim i želim jedino da povratim svoju krunu. Povratnička sezona počinje sada", rekao je Džon Džons.

Uspešno je odbranio šampionski pojas svaki put kada je ušao u oktagon. Ništa mu nisu mogli ni Entoni Smit ni Tijago Santos ni Dominik Rejes. Ruku na srce, Santos se povredio tokom borbe, dok su mnogi smatrali da je Dominik Rejes pokraden, pa čak i Rejes sam.

Ipak, činjenice kažu svoje. Džon Džons nikada u karijeri nije poražen u oktagonu, nikada mu niko nije bio ravan, jedini poraz došao je zbog nedozvoljenog korišćenja laktova i tih ilegalnih udaraca. Ipak, Džonova karijera je bila ispunjena potezima poput guranja prstiju u oči ljudima, što je i sam priznao.

Sve u svemu, čovek je protiv Dominika Rejesa po 14. put odbranio titulu šampiona poluteške kategorije i tako ispisao UFC istoriju ostavivši iza sebe Džordža Sent Pjera koji je to učinio 13 puta.

Kažu da nisi šampion dok titulu ne odbraniš, a ako je odbraniš 14 puta da li te to čini najvećim ikada?

Stefan Nikolić